

ÖĞRETMEN YETİŞTİRMEDE TEORİYİ PRATİĞE BAĞLAYAN MİKRO-ÖĞRETİMİN TÜRKİYE'DEKİ ÜÇ ÜNİVERSİTEDE DURUMU

Özlem Sıla Çakır*

ÖZET: Öğretim metodları dersleri teorik ve idealist bilgilerle yüküldür. Teorik bilgilerle pratik bilgiler arasındaki boşluğu dolduracak tekniklere ihtiyaç vardır [1]. Bu tekniklerden biri olan mikro-öğretim zaman ve öğrenci sayısı açısından kısıtlı, gerçek sınıflara benzetilmiş ortamlarda öğretmen adaylarına öğretmenlik yetenekleri kazandırmayı ve geliştirmeyi amaçlamaktadır [2]. Bu nedenle çalışmanın problemi 'Türkiye'de öğretmen yetiştiren üç üniversitede mikro-öğretimin durumu nedir?' olarak belirlenmiştir. Çalışmanın evreni olarak İç Anadolu'daki üç üniversitedeki (Gazi Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi ve Anadolu Üniversitesi) eğitim fakültelerinde öğretim metodları dersine giren öğretim üyeleri belirlenmiştir. Problemi çözmeye yönelik bir anket geliştirilmiştir. Anket sonuçları frekans tabloları yapılarak analiz edilmiştir. Sonuçlar doğrultusunda mikro-öğretimin Türkiye'de eğitim fakültelerinde öğretmen yetiştirme yetişiğine entegre edilmesi ile ilgili önerilerde bulunulmuştur.

ANAHTAR SÖZCÜKLER: Mikro-öğretim, benzeşme, öğretmen yetiştirme, öğretim metodları, öğretim yetenekleri

ABSTRACT: Teaching method courses are overloaded with theoretical and idealistic knowledge. Some techniques are required in an effort to close the gap between theoretical and practical knowledge [1]. One of the techniques that connects theoretical knowledge into practice is micro-teaching. It provides exercise in developing teaching skills. It is a teaching situation which is scaled down in terms of time and number of students [2]. The problem of this study is to define the current status of micro-teaching in Turkish Education. Population of this study is the teacher educators who are currently working in three universities of Central Anatolia as teaching method course teachers. A questionnaire was developed in order to take the views and ideas of method course teachers concerning the status of micro-teaching in Turkey. As a result of this study, researcher offers some suggestions related to integration of micro-teaching into teacher education programs in Turkey.

KEY WORDS: Micro-teaching, simulation, teaching methods, teaching skills

1. GİRİŞ

1.1. Mikro-Öğretim Tekniğinin Tanımı

Mikro-öğretim araştırmacılar tarafından farklı biçimlerde tanımlanmıştır. Alan ve Mayes'e (1976) göre mikro-öğretim öğretmen yetiştiren kurum öğrencilerinin öğretme tecrübeleri ile ilgili görsel-işitsel kayıtların kapalı devre televizyon aracılığıyla onlara sunulması ve bu kayıtların daha sonra danışmanlar tarafından tartışma amacıyla kullanılmasıdır [3]. Allen (1980) mikro-öğretim tekniğini zaman ve öğrenci sayısı açısından kısıtlı, gerçek sınıflara benzetilmiş ortamlarda öğretmen adaylarına öğretmenlik becerileri (teaching skills) (Tablo 1) kazandırmaya ve geliştirmeye yönelik bir teknik olarak tanımlamıştır [2]. Enver (1990) ise belli öğretim becerileri üzerinde duran öğretim sürecini sınırlı durumlarda uygulayan kayıtlı bir uygulama sistemi olarak tanımlarken Deniz (1993) mikro-öğretimi normal öğretme-öğrenme süreçlerinin karmaşıklığını basite indirgemek için kullanılan, bir laboratuvar yöntemi olarak tanımlamış [4][5]. Mikro-öğretim bir tiyatrocuda ya da bir sporcuda olduğu gibi farklı becerileri farklı zamanlarda prova ederek performans sırasında bir bütün olarak kullanmaya benzetilebilir.

1.2. Mikro-Öğretim Tekniğinin Avantajları ve Dezavantajları

Öğretim, öğrencinin kişilik yapısı, cinsiyeti, yaşı, sosyal altyapısı ve öğrencinin önceki deneyimleri gibi birçok değişkenden etkilenen karmaşık bir görevdir. Mikro-öğretim diğer bilimsel çalışmalar da olduğu gibi bazı değişkenleri kontrol altına alarak öğretmen adaylarına öğretmenlik becerileri kazandırmayı amaçlamaktadır

* Ar. Gör., Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanları Eğitimi Bölümü - ANKARA

[6]. Mikro-öğretim tekniği yardımıyla öğretmenin normal sınıflarda gösterdiği bütün becerileri, birimlere ayrılarak, basitleştirilerek öğrenilebilir. Öğretmen adayı teorik olarak öğrendiği bir öğretim becerisini ya da metodu kullanarak 10 ile 15 kişilik öğrenci gruplarına 5 ile 10 dakika ile sınırlanmış bir zamanda ders anlatır [2]. Video kamera ya da kaset çalara kayıt

edilen ders önce öğretmen adayı tarafından izlenilerek değerlendirilir sonra da öğretim üyesi ve öğrencilerin oluşturduğu bir grup tarafından izlenerek öğretmen adayına gerekli dönütler verilir [7]. Dersin video kameraya alınması öğretmen adayına kendi dersini değerlendirme şansı vererek zayıf ve kuvvetli yanlarını görmesini sağlar.

Tablo 1. Mikro-Öğretim Tekniğiyle Geliştirilebilecek Öğretmenlik Becerileri [8][9]

Direk anlatım
Dolaylı anlatım
Soru sorma
Ödüllendirme
Kuvvetlendirme
Derse giriş
Dersi bitirme
Öğrenci katılımını artırma
Ödev verme
Tahtayı kullanma
Dönüt verme
Öğrenci ile iletişim kurabilme
Dersin amaçlarını belirleme ve uygulama
Sınıfa hakim olabilme
Akıcı konuşma
Zamanı kullanma
Ses tonunu ayarlama
Tartışma

Tablo 2. Mikro-Öğretim Tekniğine Bir Örnek

Tuğba eğitim metodları dersine yeni kaydolmuş bir eğitim fakültesi öğrencisidir. Aldığı diğer derslerde tümdengelim ve tümevarım öğretim metodlarını öğrenmiştir. Öğrendiği metodu pratiğe dönüştürmek için 10-15 dakikalık bir ders hazırlar. Dersin hocası Tuğba'ya videosu, video kamerası, ve mikrofonu olan bir oda sağlar. Tuğba belli bir öğretim becerisine odaklanmış dersini anlatırken dersin hocası ya da asistanı Tuğba'yı video kameraya alır. Bu işlemten sonra Tuğba video kaseti önce kendi izler ve anlattığı dersin olumlu ve olumsuz yanlarını görür. Daha sonra bu kaset Tuğba'nın hocası, asistanı ve Tuğba tarafından yeniden izlenir ve Tuğba'nın performansı hakkında dönüt verilir. İsteğe bağlı olarak dönüt verme kısmına Tuğba'nın sınıf arkadaşları katılır. Ortam Tuğba'ya dönüt vermenin yanı sıra, sınıf arkadaşlarının Tuğba'nın ders anlatımından olumlu ve olumsuz çıkarımlarda bulunmasını da sağlar. Dönüt kısmından sonra Tuğba, dersin negatif yanlarını düzeltmek için aynı dersi farklı öğrencilere anlatır.

Mikro-öğretim tekniğinde öğretmen adayı dört çeşit kaynaktan dönüt sağlayabilir. Bunlar: Video kaset ya da kaset çalardan elde edilen mekanik dönüt, öğretim elemanından alınan dö-

nüt, öğretmen adayının arkadaşlarından alınan dönüt ve mikro-öğretim sınıfını oluşturan insanlardan alınan dönütler olarak sıralanabilir [10][11]. Alınan dönütler doğrultusunda ders

yeniden tekrarlanır. Örnek mikro-öğretim ortamı Tablo 2 de görülebilir.

Yukarıda belirtilen birçok avantajına karşın, mikro öğretimin bazı dezavantajlarında bulunmaktadır. En önemli dezavantajlarından biri öğretmen adaylarının yapay ortamlarda ders anlatmasıdır. Oluşturulan yapay ortamlar için gerçek öğrencilerin zor bulunması ise bir başka dezavantajdır [9]. Gerçek öğrencilerin bulunmadığı ortamlarda öğretmen adayının kendi arkadaşlarına ders vermesi ortamı daha da yapay hale getirmektedir [8]. Mikro-öğretim için gerekli fiziksel ortamın hazırlanması ve araç-gereç temininde önemli sorunlardan biridir [9][5]. Uygulama yapılacak dersliklerin ayarlanması ve mikro-öğretim yapılabilecek konuma getirilmesi maddi açıdan sıkıntı yaratabilmektedir. Araç-gerecin yanı sıra bu malzemeleri kullanabilecek yetişmiş eleman ihtiyacı da bir diğer sorundur [5]. Öğretim elemanına zaman açısından getirdiği fazla yükte diğer bir dezavantaj olarak görülebilir. Öğretim elemanı dönüt verirken ve dönütler doğrultusunda düzenlenen dersi yeniden dinlemek için diğer metod derslerine göre mikro-öğretim daha fazla zaman harcamak zorundadır [9]. Bunun yanı sıra öğretmen adaylarında mikro-öğretim tekniğini uygulamak için daha fazla zaman ve çaba harcamak durumundadır. Bazı durumlarda öğretim adayının video kameraya çekilmekten dolayı yaşadığı heyecan, öğretmen adayının gerçek performansını gösterememesinde neden olabilmektedir.

Mikro-Öğretim Tekniği ile İlgili Türkiye'de Yapılan Çalışmalar

Mikro-öğretim ilk olarak Stanford Üniversitesinde uygulanmaya başlamıştır [10]. Amerika'da 1960'lı yıllardan bu yana öğretim metodları dersinde öğretmenlik becerileri kazandırmak için birçok eğitim fakültesinde mikro-öğretim tekniği kullanılmaktadır. 1960'lı yıllardan bu yana mikro-öğretim, teknolojinin en son yeniliklerini bünyesinde barındıran öğretmenlik davranışlarını kaydedip listeleyen yazılım prog-

ramları geliştirilmiştir [11]. Buna karşın Türkiye'de öğretmen yetiştiren fakültelerde pratiğe dayalı öğretmen adayının öğretim metodlarını ve becerilerini kullanabileceği mikro-öğretim tekniği ile ilgili fazla araştırmaya rastlanmamaktadır. Yapılan araştırmalardan bazıları mikro-öğretimin, öğretmen adayının derse hazırlanma, dersi sunma ve işlemede karşılaşılan problemlerin çözümünde yararlı olduğunu, mesleğe uyumunda, ders planı hazırlamada, sınıf yönetimi yeteneklerini kazandırmada olumlu sonuç verdiği, öğretmen adaylarının rahatlamalarında, konuşma çekingenliklerinin yenilmesinde, dersin işlenişine göre farklı yöntemlerin kullanılması gereğinin anlaşılmasında, etkili olduğu görülmüştür [12][13][14]. Kuzu (1999) öğretmen yetiştirmede mikro-öğretimin etkililiği adlı çalışmasında öğretmen adaylarının mikro-öğretim dersine karşı görüş ve tepkilerinin olumlu olduğunu belirlerken mikro-öğretim yönteminin sevilmeyen kısımlarının süresinin kısalığı, gerçek öğrencilerin kullanılmaması ve dersin gerçek sınıf ortamında işlenmemesi olarak sıralamıştır [15].

Pratiğe dayalı olarak öğretmen adayları staj yapmak üzere okullara gönderilmektedir, fakat buralarda öğretmenlerin ve müfredatın yoğunluğu nedeniyle stajer öğrencilere pratik yapacak fazla şans tanımamaktadır. Bununla birlikte öğretmen adayını izleyen öğretim elemanının yoğunluğu ve birden fazla öğrenci ile ilgilenme zorunda olması okul deneyiminde yaşanan zorlukları artırmaktadır. Bu şekilde eğitim fakültelerinden mezun olan öğretmen adayları öğretmenlik hayatlarının özellikle ilk yıllarında ve ilerki yıllarında büyük sıkıntılar yaşamaktadırlar[7]. Ayrıca Goodman'ın (1986) yaptığı araştırma öğretmenlik deneyiminin edinilmesine sadece öğretmen adayının okullara gönderilmesinin çok fazla katkısı olmadığı belirtilmiştir [16]. Aksine bu çeşit uygulamaların negatif etki yaratabileceği bilinmektedir [17]. Bu nedenle öğretmenin kalitesini artırmak için eğitimin laboratuvarı olan risksiz bir ortamda deneme yanılma yoluyla öğretmenlik becerilerini öğreten mikro-öğretim tekniğinin

Türkiye'deki öğretmen yetiştirme programlarına yerleştirilmesi amacıyla Cincinnati Üniversitesi (USA), Eğitim Fakültesi, Program Geliştirme alanında yapılan master bitirme projesinin bir boyutu olarak mikro-öğretimin Türkiye'deki üç üniversitede durumunu sorgulayan bir pilot çalışmaya ihtiyaç duyulmuştur.

2. YÖNTEM

Bu çalışmanın evreni İç Anadolu'daki üç üniversitenin (Gazi, Anadolu ve Hacettepe Üniversiteleri) eğitim fakültelerinde öğretim metodları dersini veren öğretim üyeleridir.

2.1. Veri Toplama Aracı:

Veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Öğretim elemanlarının kendi üniversitelerindeki öğretmen yetiştirme programında mikro-öğretimin durumunu araştıran anket soruları kaynak taraması sonunda yazılmıştır. Sorular iki üniversite öğretim üyesi tarafından kontrol edilmiştir ve dönütler alınmıştır. Dönütler yardımıyla sorular yeniden gözden geçirilmiş ve gerekli değişiklikler yapılmıştır.

Master ve doktorasını öğretmen yetiştirme alanında yapan bir grup lisans üstü öğrencisinin anket hakkındaki görüşleri alınarak pilot çalışması

yapılan anket son halini almıştır. Geliştirilen anket üç kısımdan oluşmaktadır. Bölüm I cevaplayıcıların kişisel bilgilerini sorgularken, bölüm II, öğretim üyelerinin mikro-öğretimin kendi üniversitelerindeki öğretmen yetiştirme programındaki durumu hakkındaki düşüncelerini araştıran 18 açık uçlu soru yer almaktadır. Sorular öğretim üyelerinin şu anda mikro-öğretim tekniğini uygulayıp uygulamadığını ve eğer uyguluyorsa ne gibi sorunlarla karşılaştığını aynı zamanda öğretim üyelerinin bu tekniği uygulayabilmesi için neler gerektiği hakkındaki düşüncelerini almak amacıyla düzenlenmiştir. Bölüm III ise öğretim üyelerinin mikro-öğretim tekniğinin Türkiye'deki durumu hakkındaki görüş, düşünce ve önerilerini içermektedir. Anket soruları Ek I'de görülebilir.

2.2. Verilerin Toplanması ve Analizi

Geliştirilen anket üç üniversiteki öğretim metodları dersini veren toplam 52 öğretim üyesine e-mail ile gönderilmiştir. Gönderilen anketlerden 41 adedi öğretim üyeleri tarafından doldurulmuştur. Veri analizi kısmında sorular incelenmiş ve verilen yanıtlar doğrultusunda soruların frekans dağılımı tablosu yapılmıştır. Tablolarda öğretim üyeleri tarafından verilen yanıtların yüzde değerleri verilmiştir. Frekans tabloları Tablo 4, 5, 6, 7, 8, 9 ve 10'da görülebilir.

Tablo 4. Öğretim Elemanlarının Mikro-Öğretimin Kullanılması Hakkındaki Görüşleri

Öğretim Elemanının yanıtı	Öğretim elemanının sayısı	Yüzde (%)
Mikro-öğretim tekniği kullanılmalı	41	100
Mikro-öğretim tekniği şu anda kullanılıyor	18	43.9
Mikro-öğretim şu anda kullanılmıyor	23	56

Tablo 5. Öğretim Metodları Dersi Veren Öğretim Elemanlarının Kullandığı Öğretim Metodları Ve Teknikleri

Öğretim metodları ve teknikleri	Şu anda kullanan öğretim üyesi sayısı	Kullanmak isteyen öğretim elemanı sayısı
Benzeti (simulation)	19 (%46,34)	26 (%63,41)
Düz anlatım	13 (%31,71)	0 (%0,00)
Mikroöğretim	5 (%12,20)	8 (%19,51)
Bireysel Öğretim (Individualized Instruction)	2 (%4,87)	0 (%0,00)
Yanıtsız	2 (%4,87)	7 (%17,07)

Tablo 6. Öğretim Elemanlarının Mikro-Öğretimle İlgili Bilgiyi Edinme Yolları.

Eğitim çeşidi	Öğretim elemanı sayısı	Yüzde (%)
Örgün Eğitim	26	63
Yaygın Eğitim	10	24
Örgün ve Yaygın	5	12

Tablo 7. Öğretim Elemanlarının Mikro Öğretim Uygulamalarında Fakülte Desteği Konusundaki Düşünceleri

Öğretim elemanlarının yanıtı	Fakülte desteği vardır	Fakülte Desteklemelidir
Evet	3 (%7,32)	34 (%82,93)
Hayır	17 (%41,46)	1 (%2,44)
Yanıtsız	21 (%51,22)	6 (%14,63)

Tablo 8. Bir Sömestir Boyunca Öğretim Üyelerinin Mikro-Öğretimi Kullanma Sıklığı.

Mikro-öğretimi kullanma sıklığı	Şu an mikro-öğretim tekniğini uygulayan öğretim elemanı sayısı (%)	Mikro-öğretim tekniğinin hangi sıklıkta uygulanması gerektiğini düşünen öğretim üyeleri sayısı (%)
1-5 kez	18 (%43,9)	34 (%82,9)
Hiç	23 (%56,1)	7 (%17,1)

Tablo 9. Öğretim Elemanlarının Mikroöğretim Uygulamalarında Kullanılan Araç-Gereçle İlgili Düşünceleri

Araç-gereç	Kullanan öğretim elemanı sayısı (%)	Kullanmayı düşünen öğretim elemanlarının sayısı (%)
Video kamera	10 (%24,39)	21 (%51,22)
Video kamera yada kaset çalar	4 (%9,76)	17 (%41,46)
Yanıtsız	27 (%65,85)	3 (%7,32)

Tablo 10. Öğretmen Adayının Mikro-Öğretimin Uygulama Aşamasında Ders Anlatacağı Öğrencilerin Seçilmesi Hakkında Öğretim Elemanlarının Düşünceleri.

Öğretmen adayının ders anlatacağı öğrenciler	Şu anda kullanan öğretim elemanı sayısı (%)	Kullanmak isteyen öğretim elemanı sayısı (%)
Öğretmen adayının arkadaşları	14 (%34,15)	16 (%39,00)
Gerçek öğrenciler	1 (%2,44)	11 (%27,40)
Öğretmen adayının arkadaşları ve gerçek öğrenciler	5 (%12,19)	10 (%24,40)
Yanıtsız	21 (%51,22)	4 (%9,80)

3. BULGULAR

Üniversitede öğretim metodları dersi veren öğretim elemanlarının mikro-öğretim tekniğinin Türkiye'deki üç üniversitede durumu ve uygulanması konusunda görüş ve düşüncelerini sorgulayan anket sonucu elde edilen veriler frekans tabloları yapılarak değerlendirilmiştir. Frekans tabloları tablo 4, 5, 6, 7, 8, 9, ve tablo 10 da görülebilir. Buna göre katılan 41 öğretim üyesinin %100'ünün mikro-öğretim tekniğini kullanmak istediği, fakat 23'ünün (%56) metod derslerinde uygulamadığı görülmektedir (Tablo 4), 13 öğretim elemanının (%31,71) kullanmak istemediği halde düz anlatım kullandığı (Tablo 5); 13'ünün (%32) mikro-öğretim tekniğini örgün eğitim, 10 öğretim üyesinin (%24) ise yaygın eğitim sonucu öğrendiği görülmektedir. Öğretim elemanlarının 25'inin (%61) bu dersin örgün eğitim içinde öğrenilmesi gerektiğini savunurken 10 (%24) öğretim elemanı ise yaygın eğitim içinde öğrenilmesi gerektiğini savunmuştur (Tablo 6). Bu tekniği uygulayan öğretim elemanlarının yalnızca 3'ü (%7) fakülteden destek aldığı, 17 öğretim üyesinin (%41) fakülte desteği almadığı 34 öğretim elemanının (%83) bu tekniği uygulamak için fakülteden destek beklediği (Tablo 7); 18 (%43.9) öğretim elemanı ise mikro-öğretimi sömestir boyunca 1-5 arasında uygularken 23 (%56.1) öğretim elemanı hiç uygulamadığını belirtmiş (Tablo 8). 10 öğretim üyesinin (%24) mikro-öğretim tekniğini uygularken video-teyp kullandığı, 17'sinin (%41) bu tekniği uygulamak için video-teyp ve kaset çalara ihtiyacı olduğunu belirtmiş (Tablo 9). 19 öğretim üyesi (%46) mikro-öğretim tekniğinde dönütün öğretmen adayının arkadaşları ve öğretim üyesi tarafından verilmesi gerektiğini düşünürken 7'si (%17) sadece öğretim üyesinin vermesi gerektiğini belirtmiştir (Tablo 10).

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Mikro-öğretimin Türkiye'deki durumunu sorgulayan ankete üç üniversiteden metod dersi veren öğretim üyelerinin verdiği yanıtlar doğrultusunda öğretim üyelerinin hepsinin mikro-ög-

retim tekniğini bildiği, fakat üniversitelerin kısıtlı imkanları nedeniyle, araç-gereç ve malzeme yetersizliği yüzünden ve aynı zamanda öğretmen yetiştirme sistemimizin bir eksikliği sonucu uygulamalı öğretim becerilerini geliştirici derslere önem verilmemesi nedeniyle öğretim üyelerinin laboratuvar temelli mikro-öğretim tekniğine fazla önem vermediğini ve etkili bir şekilde uygulamadığını göstermektedir.

Bu sonuçlardan yola çıkarak öğretmen adayını sorgulayıcı, kritik edici ve problem çözücü yönde geliştiren yansıtıcı öğretime doğru önemli bir basamağı atlamasına yardımcı olan mikro-öğretim tekniğinin öğretmen yetiştiren okullarda bir ders olarak lisans düzeyinde müfredata entegre edilmesi, uygulayan ya da uygulamak isteyen öğretim üyelerinin üniversite tarafından araç-gereç malzeme zaman ve yer açısından desteklenmesi, mikro-öğretim tekniğinin dönüt kısmının öğretim üyesi ve öğretmen adayının arkadaşları tarafından işbirlikçi bir yöntemle verilmesi, mikro-öğretim tekniğinin öğretmenlik yeteneklerini geliştirmek için okul deneyimiyle birlikte verilmesi, öğretim üyelerinin mikro-öğretim hakkında daha fazla bilgi edinmesi için hizmet içi eğitimi verilmesi ve örneklem sayısı bakımından kısıtlı çalışmanın araştırmacılar tarafından daha çok öğretim üyesine uygulanması gerektiği araştırmacı tarafından önerilmektedir.

5. KAYNAKLAR

1. Adler, S., ve Goodman, J. Critical Theory as a Foundation of Methods Courses. *Journal of Teacher Education*, 37 (4), 2-7. (1986)
2. Allen, D. W. "Micro-teaching: Personal review". *British Journal of Teacher Education*, 6(2), 147-151, (1980).
3. Alan, C., Mayes, T. ve Packnam, D. *Educational Technology: Implications for Early and Special Education*. John Wiley & Sons. London, (1980).
4. Enver, R. T. *Eğitimde Yöntemler Teknolojisi*. Karınca Matbaası, İzmir, (1990).
5. Deniz, L. "Mikroöğretim". *M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 5 ,31-46, (1993).
6. McGarvey, J. E. B., & Williams, I. W. Micro-teac-

- hing. In Ashman, A., Hills, P. J., Moyes, R. B., & Platts, C. V. (Eds.), "Educational techniques in the training of science teachers". London: The Chemical Society 403-408, (1986).
7. Ellington, J. C., & Mayhew, H. C. "Sight, Sound, Action: Micro-teaching Experiences for Vocational Home Economics Students". *Clearing House*, 59(6), 273-276, (1986).
8. Mally, J.I., ve Clift, J.C. **A Review and Annotated Bibliography of the Micro-Teaching Technique**. Melbourne: Royal Melbourne Institute of Technology.(1980)
9. Trott, A.J. **Selected Micro-teaching Papers**. Kogan Page limited: London (1977).
10. Allen, D. W., & Ryan, K. "**Micro-teaching**". (5th ed.). Massachusetts: Addison Wesley Reading., D., (1969).
11. Abate, R. J. A. "Multimedia environment for Pre-service Teacher Education". **Journal of Interactive Instruction Development**. 2 (3), 14-19, (1990).
12. Bayraktar, E. Mikroöğretim yöntemi ve Uygulaması (Yayınlanmamış Asistanlık Tezi). Ankara: KTÖO.(1982).
13. Aksan, Y. ve Çakır, "Ö. Pre-Service Teacher Education: A Case Study". **The Second International Conference: ELT and Teacher Training in the 1990's: Perspectives and Prospects** (23_25 September, 1992) Ankara: METU.
14. Külahçı, Ş. G. (1994). "Mikroöğretimde Fırat Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Deneyimi II. Değerlendirme". **Eğitim ve Bilim**. 18 (92), 36-44 (1994).
15. Kazu, H. Öğretmen Yetiştirmede "MikroÖğretimin Etkililiği." 4. **Uluslararası Eğitim Bilimleri Kongresi, Anadolu Üniversitesi: Eskişehir** (1999).
16. Goodman, J. "University Education Courses and the Professional preparation of teachers". **Teacher and Teacher Education**, 12 (2), 102-109, (1986).
17. Lanier, J. E., & Little, J. W. In M. C. Witrock (Ed.). "**Handbook of Research on Teaching**" New York. Macmillian. 527-569, (1986).

EK 1. Mikro-Öğretimin Durumunu Araştırmak Amacıyla Geliştirilen Anketin Bölüm Ii Ve Bölüm Iii'te Yer Alan Sorular.

BÖLÜM II

Bu bölüm iki kısımdan oluşmaktadır. A kısmı, ideal mikroöğretim koşullarının nasıl olması gerektiği hakkında görüşlerinizi alırken, B kısmı gerçekte ne şekilde olduğunu araştırmaktadır.

A	B
1. Metod derslerinde mikro-öğretim kullanılmamış mı?	1. Metod derslerinde mikro-öğretim kullanılmamış mı?
2. Metod derslerinde mikro-öğretimin yanısıra kullanılması gereken başka teknikler var mı?	2. Metod derslerinde siz başka teknikler kullanılmamış mı?
3. Mikro-öğretimin etkili bir şekilde kullanılması için öğretim elemanının nasıl bir eğitim alması gerekir?	3. Eğer mikro-öğretim kullanıyorsanız bu yöntemi nasıl öğrendiniz?
4. Bir sömestir boyunca mikro-öğretim ne sıklıkta kullanılmalıdır?	4. Eğer mikro-öğretim kullanıyorsanız, bir sömestir boyunca ne sıklıkta kullanılmaktadır?
5. Mikro-öğretimi planlarken ve yürütürken fakülteniz tarafından desteklenmeniz gerektiğini düşünüyor musunuz?	5. Eğer mikro-öğretim kullanıyorsanız, fakülteniz size gerekli malzeme, araç-gereç ve zaman sağlıyor mu?
6. Mikro-öğretim tekniğini uygularken ne çeşit araç ve gereçler kullanılmaktadır?	6. Eğer mikro-öğretim uyguluyorsanız, ne çeşit araç-gereç kullanılmaktadır?
7. Aşağıdaki iki seçenektan hangisi mikro-öğretimde öğretmen adayının ders anlattığı öğrenciler olarak kullanılmalıdır?	7. Eğer mikro-öğretim uyguluyorsanız, aşağıdaki iki seçenektan hangisini mikro-öğretimde öğretmen adayının ders anlattığı öğrenciler olarak kullanılmaktadır?
a. Öğretmen adayının sınıf arkadaşları	a. Öğretmen adayının sınıf arkadaşları
b. Gerçek öğrenciler	b. Gerçek öğrenciler
8. Mikro-öğretimi öğretmen yetiştirme programlarına nasıl yerleştirmektedir?	8. Eğer mikro-öğretim fakültenizde uygulanıyorsa, şu anda mikro-öğretim öğretmen yetiştirme programında nasıl yerleşmiştir?
9. Mikro-öğretimin dönüt verme kısmına öğretmen adayıyla birlikte kimler katılmalıdır?	9. Eğer mikro-öğretim fakültenizde uygulanıyorsa, dönüt verme kısmına öğretmen adayıyla birlikte kimler katılıyor?

BÖLÜM III

1. Metod derslerinde mikro-öğretim tekniği kullanma hakkında ne düşünüyorsunuz?
2. Sizin görüşünüze göre Türkiye'de mikro öğretim, öğretmen yetiştirmede kullanılıyor mu?